

JOEL

Det er vanskelig å vite når Joel levde siden han ikke nevner noen konge. Derfor spriker oppfatningene og det er foreslått alt fra 800-tallet til 300-tallet. Men det er gode argumenter for at han levde mellom nordriket og sørrikets fall, altså mellom 722 og 586 f.Kr., så da er 600-tallet et greit forslag.

Noe annet som er vanskelig å vite er om han snakker om gresshopper eller om en invaderende nasjon - eller begge deler. Også her er det ulike oppfatninger, men igjen er et godt forslag at kap 1 handler om en gresshoppesverm som har ødelagt avlingen, at det allerede har skjedd på Joels tid, og at Joel vet at dette skjedde fordi de ikke holdt loven. Det stod jo i Moseloven at slikt kom til å skje hvis de brøt loven, med den hensikt å vekke dem opp og få dem tilbake til Gud. Denne gresshoppe-invasjonen brukes så i kapittel 2 som et advarende bilde på noe enda verre som kan komme hvis de ikke omvender seg: En virkelig invasjon, et angrep av "et stort og mektig folk" som "aldri har hatt sin like i tider som var, og som aldri vil få det i år som kommer, så lenge slekt følger slekt." Kap 2 beskriver dette folket som en uovervinnelig fiende, og det høres ut som assyrerne eller babylonerne.

Midt inne i kapittel 2 gis redningen. For å slippe unna dommen, denne fryktelige invasjonen, sier Gud at de må "vende om til meg av hele deres hjerte". Da skal han snu både gresshoppeulykken og gi store avlinger, og han skal drive vekk denne invaderende fienden.

Så hopper vi litt fram i tid og Gud sier at "en gang skal det skje at jeg øser ut min Ånd over alle mennesker" - ikke bare over kongene, prestene og profetene som vanligvis i GT, men over alle! Da skal han også dømme alle folkeslag, og så ender boka med store avlinger og masse vann. Og så skal "Herren bo på Sion", altså i templet.

Det er jo kjente vers i kap 3 om at Gud skal øse ut sin Ånd, siden det siteres i Apg 2 og altså ble oppfylt på pinsedag. Men når Peter siterer Joel i Apg 2, så sier han også at Herrens dag kommer i samme slengen som Ånden utøses, og det er jo litt rart. Svaret er at profetene bare så én hendelse når de så at Messias skulle komme, Gud lot dem ikke se at Jesus skulle komme to ganger. Så det at solen skal bli til mørke og månen til blod når Herrens dag kommer hører ikke til Jesu første komme og pinsedag, men henger sammen med Jesu gjenkomst. Derfor blir det et hopp fra pinsedag i 3,2 til Jesu gjenkomst i 3,3. Og Paulus siterer jo v. 5 i Rom 10,13 om at "hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst", som altså gjelder tiden mellom pinsedag og Jesu gjenkomst.

Dommen over folkeslagene i kap 3 blir da når Jesus kommer igjen for å dømme hele verden, og så ender boka altså med mye vann, Guds nærvær og bilder på et godt liv med masse avling osv. Det er faktisk ikke uvanlig at profetene slutter med et slikt bilde av masse vann. Esekiel og Sakarja gjør også det, og Amos slutter med en stor avling (som jo trenger masse vann for å skje). Jesus ser ut til å si at han er oppfyllelsen av alt dette vannet som skal komme når han i Joh 7,37-39 sier at han har det levende vann. Han sa dette under Løvhyttefesten, da de leste fra nettopp slutten av Esekiel og slutten av Sakarja, og hentet vann fra Siloambrønnen og helte det ut ved alteret. Jesus sier da indirekte at alt dette vannet pekte fram mot Den hellige ånd som skulle gis når han kom. Det er jo akkurat dette Joel snakker om, at den skulle øses ut over alle. Dermed blir slutten på Joel et bilde på evigheten, den messianske tidsalder, når Gud bor blant menneskene igjen.

Kap 1	Gresshopper har ødelagt avlingen	(Pga synd)
2,1-11	Herrens dag kommer i form av en krig	Dom
2,12-17	Redning: Vend om av hele deres hjerte	
2,18 - 3,5	Dommen avverges, ødeleggelsen reverseres, Guds Ånd over alle	Gjenopp-rettelse
3,6-26	Gud skal dømme alle folkeslag og bo på Sion	